

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 110/2017-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. marca 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Celestínom Stehurom, STEHURA & partners, v. o. s., F. Kráľa 2080, Čadca, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 8 C 917/1998 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. februára 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 917/1998.

2. Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla:

„Návrhom zo dňa 6.7.1998... sa... domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam a vyplatenia finančnej sumy za odpredané motorové vozidlá a z úspor na vkladných knižkách a účtoch odporcu...

Keďže celý spor o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam a vyplatenie finančnej sumy sa neúmerne predlžoval a viaceré moje návrhy na vykonanie dokazovanie už nebolo možné uskutočniť, so žalovaným som uzavrela mimosúdnu dohodu, celý návrh som zobrala späť a žiadala som konanie zastaviť. Uznesením Okresného súdu Čadca č. 8C/917/1998 zo dňa 27.9.2016. ktoré mi bolo doručené dňa 12.12.2016 bolo konanie zastavené. ...

Mám za to, že nečinnosťou OS Čadca bolo porušené moje základné právo uvedené v... článku 48 ods. 2/ Ústavy Slovenskej republiky, aby moja vec pred OS Čadca sa prerokovala bez zbytočných prieťahov. Návrh na súd som podala ešte v roku 1998 a Okresný súd Čadca nebol schopný vo veci právoplatne rozhodnúť. ...

Nakoľko právoplatný rozsudok bol v nedohľadne, bola som neustále v právnej neistote a psychickom strese rozhodla som sa súdny spor ukončiť a zobrala som preto návrh späť...

Myslím si, že za primerané finančné zadostučinenie možno považovať sumu 33 000.-eur a to hlavne z dôvodu, že v dôsledku neprimeraného skoro 18-ročného predlžovania súdneho konania som stratila možnosť preukázať svoje tvrdenia a to napríklad výpismi z peňažných ústavov a výsluchmi zomretých svedkov...“

3. Sťažovateľka na základe uvedeného navrhla, aby ústavný súd svojím rozhodnutím vyslovil porušenie ňou označených práv (základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 os. 1 dohovoru) postupom okresného súdu v konaní

vedenom pod sp. zn. 8 C 917/1998 a priznal jej finančné zadost'učinenie v sume 33 000 € a náhradu trov konania.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

6. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

8. Ústavný súd opakovane judikoval, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je v prípadoch, keď sa ňou namieta porušenie

základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcejmu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 215/07, III. ÚS 305/07).

9. Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnostnou argumentáciou sťažovateľky konštatuje, že v postupe okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 917/1998 nesporne došlo k neprimeraným prietahom, v súvislosti s ktorými ústavný súd už na základe skoršej sťažnosti sťažovateľky, resp. aj iného účastníka namietaného konania, vyslovil porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu konať a priznal primerané zadostučinenie. Porušenie práv sťažovateľky ústavný súd vyslovil vo svojom náleze sp. zn. I. ÚS 78/2011 z 13. apríla 2011, ďalším nálezom sp. zn. III. ÚS 121/2013 zo 14. mája 2013 vyslovil, že k porušeniu práv sťažovateľky v ďalšom období posudzovaného konania okresného súdu po náleze ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 78/2011 z 13. apríla 2011 nedošlo. Porušenie práv žalovaného ██████████ (ďalej len „žalovaný“) ústavný súd vyslovil nálezom sp. zn. I. ÚS 327/2009 a sp. zn. II. ÚS 490/2014.

10. Ako sťažovateľka uviedla a ako to vyplýva aj z uznesenia okresného súdu sp. zn. 8 C 917/1998 z 27. septembra 2016 doručeného sťažovateľke 12. decembra 2016, konanie, v ktorom sťažovateľka namieta porušenie svojich práv, bolo v celom rozsahu zastavené na základe späťvzatia žaloby sťažovateľkou a späťvzatia vzájomnej žaloby žalovaným, a to v čase pred doručením sťažnosti sťažovateľky ústavnému súdu (9. februára 2017). Vzhľadom na uvedené je objektívne vylúčené, aby v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu pretrvávali akékoľvek sťažovateľkou namietané prietahy v označenom konaní, a tým bola daná možnosť porušovania sťažovateľkou označených práv.

11. Z uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

12. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2017